

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kotieläintuotannon ohjaamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan vuoden 1991 loppuun voimassa oleva kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annettu laki korvattavaksi uudella lailla, joka olisi voimassa vuoden 1991 alusta vuoden 1994 loppuun. Uuden lain tarkoituksena on voimassa olevan lain tavoin kehittää ja ohjata kotieläinyritysten rakennetta sekä tuotannon määrää tuotanto- ja markkina-tilanteen huomioon ottavalla tavalla sekä siten, että tuotanto perustuisi perheviljelmätyyppiin maatilatalouteen. Tarkoituksena on, että voimassa olevan lain säännöksiä vastaavasti lupia myönnettäisiin vuosina 1991—1993 vain sukupolvenvaihdoistapauksissa ja erityisistä

syistä myös muulloin yrittäjän vaihtuessa yrityksen jatkamiseen enintään entisessä vakiintuneessa laajuudessa. Lupia voitaisiin niin ikään myöntää enintään 60 nautaeläintä käsittävän tuotannon harjoittamiseen sekä enintään 15 000:n yhdeällä kertaa teuraaksi kasvatettavan siipikarjaeläimen tuotantoon. Lisäksi valtioneuvosto voisi päättää lupien myöntämisen perusteista ja ehdoista muissakin kuin edellä mainituissa tapauksissa.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 1991. Esitys liittyy vuoden 1991 tulo- ja menoarvioesitykseen ja se on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

1.1. Lainsäädäntö

Kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annetussa laissa (1011/84) on säädetty niistä edellytyksistä, joilla kotieläinyritystä saadaan ryhtyä harjoittamaan. Laissa on säädetty kokorajat, joita suurempien yritysten perustamiseen tai laajentamiseen on saatava maatalouspiirin lupa. Lain 5 §:n 1 momentin mukaan lupaa kotieläinyrityksen perustamiseen tai laajentamiseen ei saa kuitenkaan myöntää ennen 1 päivää tammikuuta 1991 kuin lähinnä sukupolvenvaihdoistapauksissa yrityksen jatkamiseen enintään entisessä laajuudessa.

Sukupolvenvaihdoistapausten lisäksi voidaan lupa lain 5 §:n 3 momentin mukaan erityisistä syistä myöntää maatilalla laillisesti harjoitetun yrityksen jatkamiseen enintään entisessä laajuudessa.

Kotieläinlupajärjestelmä ei enää koske lypsykarjataloutta eikä emolehmiä. Lypsylehmät otetaan kuitenkin huomioon harkittaessa, täytyvätkö kotieläinyrityksen luvan saamisen edellytyksenä olevat rehuomavaraisuusvaatimukset.

Siitä, milloin lupa nautakarja-, sika- ja siipikarjatalousyrityksen perustamiseen tai laajentamiseen voidaan myöntää ennen 1 päivää tammikuuta 1991 muissa kuin edellä tarkoitetuissa tapauksissa, päättää lain 5 §:n 4 momentin nojalla valtioneuvosto vuosittain tammikuun loppuun mennessä. Valtioneuvoston tu-

lee tällöin ottaa huomioon kotieläintuotannon kehitys ja vallitseva markkinatilanne. Valtioneuvosto voi samalla määrätä, että lupia voidaan myöntää tietyin yhteismäärän puitteissa.

Valtioneuvosto määrää myös lain 5 §:n 4 momentin mukaan perusteet, joiden mukaan tuottajalle voidaan myöntää lupa tuotantosuunnan vaihtamiseen. Lupa tuotantosuunnan vaihtamiseen voidaan myöntää kokonaan tai osittain. Kyseisen luvan myöntää maatalouspiiri. Valtioneuvosto voi kuitenkin määrätä, että sen erikseen määrittämässä tapauksissa kyseisen luvan myöntää maatilahallitus.

Nykyinen laki on voimassa vuoden 1991 loppuun saakka, ja lupien myöntämistä koskeva väliaikainen rajoitus päättyy 1 päivänä tammikuuta 1991.

1.2. Tuotanto- ja markkinatilanne

Tärkeimpien kotieläintuotteiden ylituotanto ja siitä aiheutuva vientitarve on pysynyt suurena kuluvan vuoden aikana. Kotieläintuotteiden vähäinen kysyntä maailmanmarkkinoilla on vaikeuttanut ylijäämien markkinointia.

Maidontuotannon arvioidaan kuluvana vuonna ylittävän vuoden 1989 maitomäärän. Meijeriin toimitettavan maitomäärän arvioidaan siten olevan noin 2 600 miljoonaa litraa. Maataloustulolaisissa (736/89) määritetyt valtion markkinoimisvastuun enimmäismäärät ovat tänä vuonna 2 550 miljoonaa litraa ja ensi vuonna 2 525 miljoonaa litraa maitoa. Valkuaisomavaraisuus vuonna 1989 oli 121 prosenttia.

Naudanlihan vientitarpeeksi arvioidaan 5—7 miljoonaa kiloa. Vuonna 1991 naudanlihan vientitarpeen arvioidaan pysyvän samalla tasolla. Naudanlihan omavaraisuustaso on noin 105 prosenttia.

Sianlihaa on kuluvan vuoden aikana tullut markkinoille enemmän kuin vuonna 1989. Sianlihan vientitarpeeksi arvioidaan noin 22 miljoonaa kiloa. Omavaraisuustaso on noin 112 prosenttia. Vuonna 1991 ylijäämän arvioidaan hieman supistuvan.

Kananmunien tuotannon odotetaan kuluvana vuonna olevan yhteensä runsaat 75 miljoonaa kiloa, ja vientitarpeeksi arvioidaan noin 20

miljoonaa kiloa. Kananmunien tuotanto ylittää siten noin 36 prosentilla kotimaan kulutuksen. Vuonna 1991 vientitarpeen arvioidaan supistuvan 8—10 miljoonalla kilolla kuluvana vuonna tehtyjen vähentämissopimusten ansiosta.

2. Ehdotus uudeksi laiksi

Kotieläintuotteiden ylituotannosta aiheutuvien vientikustannusten vähentämiseksi on välttämätöntä jatkaa tuotannon rajoittamista ja tasapainottamista. Kotieläintuotannon ohjaaminen rajoittamalla uusien yksiköiden perustamista ja olemassa olevien yksiköiden laajentamista on peruslähtökohta muille tuotannon ohjaamis- ja tasapainottoimenpiteille.

Nykyinen maataloustulolaki koskee hinnoitteluvuosia 1990/91—1994/95. Tuotannon ohjaamista koskevat järjestelmät on tarkoitukseenmukaista säätää koskemaan samaa ajanjaksoa. Tästä syystä ehdotetaan, että uusi laki olisi voimassa vuoden 1994 loppuun ja lupien myöntämistä koskevia rajoituksia sovellettaisiin vuoden 1993 loppuun. Ehdotus on pääosiltaan samanlainen voimassa olevan lain kanssa. Teuraskananpojat rinnastettaisiin kuitenkin nykyisen lain 2 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuihin siipikarjaeläimiin. Samalla luparajaa ehdotetaan siipikarjaeläinten osalta nostettavaksi sadasta tuhanteen. Lisäksi ehdotetaan siitostarkoituksiin kananmunia tuottavat kanat rinnastettaviksi tuotantokanoihin. Esityksessä ehdotetaan myös säädettäväksi myönnetyn luvan raukeamisesta. Lupa-asioita käsittelevät edelleen maatalouspiirit, joiden nimenä eduskunnan käsiteltävänä olevan maatilahallintoa koskevan lakiehdotuksen (hall. es. 67/1990 vp.) mukaan olisi maaseutupiiri.

3. Taloudelliset vaikutukset

Lakiehdotuksen keskeisenä tavoitteena on pyrkiä ohjaamaan tuotantoa siten, että maatalouden ylituotannosta aiheutuvia vientikustannuksia voitaisiin vähentää. Esitys ei aiheuta organisatorisia muutoksia.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1 luku. Yleiset säännökset

1 §. *Lain tarkoitus.* Ehdotetun lain, kuten nykyisenkin lain, tarkoituksena on kotieläinyritysten koon kehittäminen ja tuotannon ohjaaminen markkinatilanteen huomioon ottaen siten, että tuotanto perustuu perheviljelmätyyppiseen maatilatalouteen. Ehdotetun lain tarkoituksena on lisäksi kehittää maatalouden rakennetta.

2 §. *Soveltamisala.* Pykälässä määritellään lain soveltamisala. Emolehmiin perustuvaa naudanlihantuotantoa ei ole tarpeellista rajoittaa, koska pääosa naudanlihantuotannosta perustuu lypsylehmiin. Lisäksi ylituotanto on tällä hetkellä vain vähäistä, ja lähivuosina tuotanto todennäköisesti alittaa kulutuksen.

3 §. *Määritelmät.* Pykälän 1 kohdassa määritellään, mitä maatilalla tarkoitetaan. Määritelmä vastaa voimassa olevan lain 3 §:n 4 momentissa olevaa maatilalan määritelmää.

Pykälän 2 kohdassa määritellään kotieläinyritys. Luvanvarainen kotieläintuotanto voi käsittää kananmunien, naudanlihan, sianlihan tai siipikarjanlihan tuotantoa. Kotieläinyritys voi käsittää useampia tuotantosuuntia.

4 §. *Yhtymän tuotanto.* Pykälä vastaa voimassa olevan lain 3 §:n 1 ja 2 momentin sekä 4 §:n 4 momentin tarkoitusta.

2 luku. Lupa

5 §. *Luvanvarainen tuotanto.* Pykälässä säädetään sellaisen tuotannon laajuudesta, jonka aloittaminen tai laajentaminen olisi edelleen luvanvaraista. Pykälän 1 momentissa säädetään luparajoista, jotka ehdotetaan pidettäväksi pääasiallisesti nykyisen lain mukaisina. Kanojen osalta luvanvaraisuus laajennetaan koskemaan kaikkia siitostarkoituksiin kananmunia tuottavia kanoja. Teuraskananpoikien ja muiden siipikarjan lihantuotantoeläinten osalta säännöksiä ehdotetaan muutettaviksi siten, että teuraskananpojat rinnastettaisiin nykyisen lain 2 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuihin siipikarjaeläimiin. Luparajaksi ehdotetaan tuhat siipikarjaeläintä. Siipikarjanlihalla ei ole tavoitehintaa, joten valtio ei ole vastuussa sen

tuotannon markkinoinnista. Täten valtiolla ei ole tarvetta sen tiukkaan ohjaukseen. Ympäristönäkökohtien takia on kuitenkin syytä pitää siipikarjaeläimet lain piirissä.

Pykälän 2 momentti vastaa voimassa olevan lain 3 §:n 3 momentin tarkoitusta.

3 luku. Luvan myöntämisen edellytykset

6 §. *Yleiset edellytykset.* Pykälän 1 momentissa säädetään, että lupa voidaan myöntää maatilalle vain yhtä kotieläinyritystä varten. Pykälän 2 momentissa säädetään tuotannon enimmäislaajuudesta. Momentti vastaa voimassa olevan lain 2 §:n 2 ja 3 momenttia, lukuunottamatta teuraaksi kasvatettavia siipikarjaeläimiä, joiden osalta enimmäismääräksi ehdotetaan 30 000.

7 §. *Työ ja asuminen.* Pykälään on koottu voimassa olevan lain työn käyttöä ja asumista koskevat vaatimukset. Pykälä vastaa pääpiirteissään voimassa olevan lain 4 §:n 1 ja 4 momenttia sekä 6 §:n 1 ja 2 momenttia. Asumisvaatimuksen täyttymisestä sekä siitä, milloin viljelijän tai osakkaan poissaolo asuinpaikalta on luonteeltaan tilapäistä, säädetäisiin tarvittaessa tarkemmin asetuksella.

8 §. *Rehunsanti.* Pykälä vastaa voimassa olevan lain 1 §:n 3 momenttia, 4 §:n 1—3 momenttia sekä 6 §:n 2 momenttia. Siipikarjan lihantuotannossa rehuomavaraisuusvaatimus on kuitenkin yksi viidesosa, jos kysymys on siipikarjanlihan tai kananmunien tuotannosta teuraskananpoikien haudontaan.

Pykälässä säädetään myös vuokrasopimuksen pituudesta rehuomavaraisuutta laskettaessa. Tarkoituksena on, että pellon osalta maatalaan katsotaan kuuluvan alueet, joita hallitaan kirjallisen vuokrasopimuksen perusteella. Vuokrasopimuksen pituuden tulee lupaa haettaessa olla vähintään kolme vuotta. Maatalahallitus antaa tarkemmat määräykset siitä, miten rehuomavaraisuus lasketaan. Määräykset on julkaistava Suomen säädöskokoelmassa.

9 §. *Poikkeukset luvan myöntämisen edellytyksistä.* Pykälän 1 momentissa säädetään poikkeuksista luvan myöntämisedellytyksiin. Momentti vastaa voimassa olevan lain 4 §:n 5 momenttia, ja siihen on tehty vain teknisiä tarkistuksia.

Pykälän 2 momentissa säädetään maatilalaluksen oikeudesta poiketa erityisistä syistä lupien myöntämistä koskevista rajoituksista. Momentti on sama kuin voimassa olevan lain 2 §:n 3 momentti.

10 §. *Lupien myöntämisen väliaikainen rajoitus.* Pykälän 1 momentti vastaa voimassa olevan lain 5 §:n 1 momenttia. Lupien myöntämisen väliaikaista rajoitusta ehdotetaan jatkettavaksi 1 päivään tammikuuta 1994 saakka. Pykälän 2 ja 3 momentti vastaavat voimassa olevan lain 5 §:n 2 ja 3 momenttia siten tarkennettuna, että entisen laajuuden sijasta kysymys olisi vakiintuneesta tuotantolaajuudesta. Nykyisen lain 5 §:n 3 momentissa tarkoitettu erityiseksi syyksi, jonka perusteella lupa voidaan myöntää muissakin kuin perintöoikeudellisissa ja sukupolvenvaihdostapauksissa, on katsottu esimerkiksi entisen omistajan sairastuminen tai sopivan jatkajan puuttuminen.

Lisäksi 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että lupia voitaisiin myöntää koko maassa enintään 60 nautaeläintä käsittävän kotieläinyrityksen aloittamiseen ja laajentamiseen ilman, että siihen tarvittaisiin valtioneuvoston maaseutupiirille antamaa valtuutta. Pykälän 1 momentin lupien myöntämisaikarajoituksen estämättä lupa voitaisiin myöntää myös sellaisen tuotannon aloittamiseen tai laajentamiseen, jossa yhdellä kertaa on enintään 15 000 teuraaksi kasvatettavaa siipikarjaeläintä. Lisäksi lupa voitaisiin myöntää kananmunien tuottamiseen teuraskananpoikien haudontaa varten.

Kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa vuonna 1990 annetun valtioneuvoston päätöksen (35/90) nojalla lupia voidaan myöntää nautakarjatalousyrityksen laajentamiseksi enintään 60 nautaeläintä käsittävän yrityksen harjoittamiseen sekä kanatalousyrityksen perustamiseen ja laajentamiseen yritykselle, jossa tuotetaan kananmunia teuraskananpoikien haudontaa varten tai jossa kasvatetaan yhdellä kertaa enintään 15 000 teuraskananpoikaa. Lisäksi lupa voidaan sanotun päätöksen nojalla myöntää sellaisen siipikarjatalousyrityksen perustamiseen tai laajentamiseen, jossa harjoitetaan muiden siipikarjaeläinten kuin teuraskananpoikien kasvatusta teuraaksi. Lisäksi mainitun päätöksen nojalla lupa voidaan myöntää tuotantosuunnan vaihtamiseen siirtymiseksi sikatalousyrityksen harjoittamiseen, jos aiemman tuotannon harjoittaminen on oleellisesti vaikeutunut terveydellisten tai muiden vastaavien syiden vuoksi.

11 §. *Valtioneuvoston päätöksen perusteella myönnettävät luvat.* Pykälässä säädetään, että valtioneuvosto voisi edelleenkin määrätä tuotanto- ja markkinatilanteen huomioon ottaen, millä perusteilla lupia voitaisiin myöntää ehdotetun lain 10 §:n väliaikaisen rajoituksen ollessa voimassa. Pykälä vastaa sisällöltään voimassa olevan lain 5 §:n 4 momenttia. Luvan tuotantosuunnan vaihtamiseen myöntäisi kuitenkin aina maaseutupiiri.

12 §. *Laillisen laajuuden vahvistaminen.* Pykälässä säädetään kotieläinyrityksen harjoittajan oikeudesta saada hakemuksesta ratkaisu siitä, missä laajuudessa tuotantoa saadaan harjoittaa. Pykälä on sama kuin voimassa olevan lain 4 a §. Sanotut laajuudet on jo pääosin selvitetty.

13 §. *Yhtiön ja osuuskunnan osakkuuksien muutos.* Pykälässä säädetään yhtiön tai osuuskunnan velvollisuudesta antaa maaseutupiirille tietoja osakkuuksista ja niiden muutoksista. Pykälä vastaa sisällöltään voimassa olevan lain 4 b §:ää. Pykälään on tehty teknisiä tarkistuksia.

14 §. *Jatkamisoikeus.* Pykälässä säädetään kuolin- ja konkurssipesän oikeudesta jatkaa yrityksen harjoittamista. Pykälä on sama kuin voimassa olevan lain 9 §.

15 §. *Lupaehdot.* Pykälässä säädetään lupaan liitettävistä ehdoista. Pykälä on sama kuin voimassa olevan lain 7 §.

4 luku. Luvan voimassaolo

16 §. *Luvan peruuttaminen.* Pykälässä säädetään luvan peruuttamisesta. Pykälän 1 momentti vastaa voimassa olevan lain 13 §:n 2 momenttia. Nykyinen kolmen vuoden määräaika luvassa tarkoitettuna toiminnan aloittamiseen on poistettu tästä pykälästä ja siirretty ehdotetun lain 17 §:ään, jossa säädetään luvan raukeamisesta.

Pykälän 2 momentti vastaa voimassa olevan lain 13 §:n 3 momenttia. Lupa voitaisiin kuitenkin peruuttaa myös osittain, jos viljelijä on tehnyt maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/89) nojalla sitoumuksen pysyvistä tuotannon lopettamisesta korvausta vastaan.

Pykälän 3 momentti vastaa nykyisen lain 13 §:n 5 momenttia.

17 §. *Luvan raukeaminen.* Pykälässä säädetään luvan raukeamisesta. Myönnetty lupa on

voimassa kolme vuotta, jona aikana on ryhdyttävä luvassa tarkoitettuun tuotantoon, tai muutoin lupa raukeaa. Lupa ei kuitenkaan raukea, jos viivästyminen on pidettävä olosuhteet huomioon ottaen vähäisenä. Jos luvansaaaja on tehnyt luvan perusteella tapahtuvaan toimintaan ryhtymiseksi merkittäviä uhrauksia tuotantorakennuksen rakentamiseksi, laajentamiseksi tai peruskorjaamiseksi, ei lupa kuitenkaan toiminnan aloittamatta jättämisen vuoksi raukea, ellei viittä vuotta ole kulunut luvan myöntämisestä. Lupa raukeaa itsestään, mutta tarvittaessa maaseutupiiri voi tehdä asiasta päätöksen.

18 §. *Tuotannon uudelleen aloittaminen.* Pykälässä säädetään tuotannon uudelleen aloittamisesta keskeytyksen jälkeen. Pykälä vastaa voimassa olevan lain 13 §:n 4 momenttia. Tuotannonkeskeytyksen tai tuotannon vähentämisen sopimuksen päättymisen jälkeen tuottajalla olisi viisi vuotta aikaa aloittaa tuotanto uudestaan. Nykyisen lain mukaan tuottaja menettää tuotanto-oikeutensa, jos hän ei aloita tuotantoa kahden vuoden kuluessa.

5 luku. Valvonta ja seuraamukset

19 §. *Valvontaviranomaiset.* Pykälässä säädetään valvontaa suorittavista viranomaisista. Pykälä vastaa voimassa olevan lain 8 §:n 1 momenttia, ja sitä on teknisesti tarkistettu.

20 §. *Tietojenantovelvollisuus.* Pykälässä säädetään valvontaa varten annettavista tiedoista. Pykälä vastaa voimassa olevan lain 8 §:n 1 ja 2 momenttia. Pykälässä mainituilla maatalousviranomaisilla olisi oikeus saada jokaiselta tietoja, jotka ilmenevät hänen hallussaan olevista asiakirjoista. Tietojenantovelvollisuus koskisi myös yhteisöä ja viranomaisia. Tietojenantovelvollisuus ei kuitenkaan liike- ja ammattisalaisuutta lukuun ottamatta koskisi asiaa, josta on oikeus kieltäytyä todistamasta. Yleisten periaatteiden mukaan tietoa, joka aiheuttaisi syytteen vaaran, ei kuitenkaan tarvitse antaa.

21 §. *Salassapitovelvollisuus.* Pykälässä säädetään salassapitovelvollisuudesta. Pykälä vastaa voimassa olevan lain 8 §:n 3 ja 4 momenttia. Tämän lain mukaista valvontaa suorittava tai muu henkilö, joka lain täytäntöönpanon yhteydessä saa tietoja kotieläinyrityksen harjoittajan liike- tai ammattisalaisuudesta tai taloudellisesta asemasta, ei saa paljastaa tietoja

ilman asianomaisen suostumusta. Salassapitovelvollisuus ei estäisi tietojen antamista niiden saantiin oikeutetuille viranomaisille eikä myöskään rikosten selvittämisen ja muutoksenhaun tutkimisen yhteydessä.

22 §. *Uhkasakko.* Pykälässä säädetään uhkasakosta. Pykälä vastaa voimassa olevan lain 8 §:n 5 momenttia, ja sitä on teknisesti tarkistettu. Maatilahallitus päättäisi myös sakon määräämisestä maksettavaksi, jos määräystä ei noudatettaisi.

23 §. *Virka-apu.* Pykälässä säädetään virkaavun antamisesta. Pykälä vastaa voimassa olevan lain 11 §:ää. Maaseutupiirin ja maatilahallituksen edustaja sekä kunnan maataloussihteerin ja maatalouslautakunnan puheenjohtajan oikeutettaisiin pykälän nojalla saamaan ulosotonhaltijalta ja poliisilta virka-apua lain noudattamisen valvonnessa.

24 §. *Rangaistussäännös.* Pykälässä säädetään lain rikkomisesta aiheutuvista seuraamuksista. Pykälä vastaa voimassa olevan lain 12 §:ää. Lain ja sen nojalla annettujen säännösten rikkomisesta voisi seuraamuksena olla sakkorangaistus. Maatilahallituksen tehtävänä olisi ilmoittaa rikkomuksista syyteharkintaa varten, mutta ilmoitusta ei tarvitsisi tehdä kokonaisuutena ottaen ilmeisen vähäisestä rikkomuksesta. Maatilahallituksella ei olisi asiassa niin sanottua syytemonopolia, vaan säännös koskisi vain valvontaviranomaisten keskinäistä toimivaltajakoa rikosilmoitusten tekemisessä.

6 luku. Erinäiset säännökset

25 §. *Leimaverovapaus.* Pykälässä säädetään lupapäätösten leimaverovapaudesta. Pykälä on sama kuin voimassa olevan lain 10 §:n 3 momentti.

26 §. *Muutoksenhaku.* Pykälässä säädetään valitusoikeudesta. Pykälä vastaa voimassa olevan lain 10 §:ää siten muutettuna, että pääsääntöisesti kaikkiin maatilahallituksen ensiassteena tekemiin päätöksiin saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Poikkeuksena tästä olisi vain erillinen valitus uhkasakon asettamispäätöksestä.

27 §. *Tarkemmat säännökset.* Tarkemmat säännökset lain täytäntöönpanosta ehdotetaan annettavaksi asetuksella.

28 §. *Voimaantulo.* Pykälässä on lain voimaantulosäännös. Nykyinen laki siihen tehtyine muutoksineen ehdotetaan kumottavaksi.

29 §. *Siirtymäsäännökset.* Pykälässä on tar-
vittavat siirtymäsäännökset.

nä tammikuuta 1991, ja se olisi voimassa
vuoden 1994 loppuun.

2. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivä-

Edellä esitetyn perusteella annetaan Edus-
kunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

kotieläintuotannon ohjaamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on kotieläinyritysten koon kehittäminen ja tuotannon ohjaaminen tuotanto- ja markkinatilanteen vaatimukset huomioon ottavalla tavalla ja siten, että tuotanto perustuu perheviljelmätyyppiseen maatilatalouteen.

2 §

Sovelletamisala

Tätä lakia sovelletaan kotieläintuotannon harjoittamiseen. Tätä lakia ei kuitenkaan sovelleta yksinomaan emolehmiin perustuvaan naudanlihantuotantoon.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *maatilalla* yhden tai useamman tilan, tilanosan tai alueen muodostamaa peltoa ja kotieläinrakennuksen tai -rakennuksia käsittävää maatilataloudellista kokonaisuutta, jota:

a) hallitsee yksityinen viljelijä tai tämän kuolinpesä;

b) hallitsevat yhdessä tai sen eri osilta puoliosot;

c) hallitsevat yhdessä tai sen eri osilta vanhemmat tai toinen vanhemmista ja lapsi tai lapset; taikka

d) hallitsevat yhteiseen lukuun muut henkilöt taikka yhteisö;

2) *kotieläinyrityksellä* 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden tai yhteisöjen harjoittamaa kotieläintuotantoa, joka käsittää naudanlihan, sianlihan, kananmunien tai siipikarjanlihan tuotantoa.

4 §

Yhtymän tuotanto

Jos yksityinen viljelijä on osakkaana yhtymässä, joka harjoittaa kotieläintuotantoa, katsotaan hänen osuutensa yhtymässä hänen tuotantoonsa kuuluvaksi. Yhtymän tuotantoon katsotaan kuuluviksi myös osakkaiden erikseen pitämät eläimet.

2 luku

Lupa

5 §

Luvanvarainen tuotanto

Ilman maaseutupiirin lupaa ei saa aloittaa:

1) naudanlihan tuotantoa, jossa on enemmän kuin 30 yli kahdeksan kuukauden ikäistä muuta nautaeläintä kuin lypsy- tai emolehmää;

2) sianlihan tuotantoa, jossa on enemmän kuin 25 yli kahdentoista viikon ikäistä sikaa, jolloin sikojen lukumäärää laskettaessa katsotaan emakon vastaavan viittä sikaa;

3) kulutus- ja siitostarkoituksiin tapahtuvaa kananmunantuotantoa, jossa on enemmän kuin 100 tuotantoiässä olevaa munivaa kanaa; eikä

4) siipikarjanlihan tuotantoa, jossa on yhdellä kertaa yhteensä enemmän kuin 1 000 teuraaksi kasvatettavaa siipikarjaeläintä.

Maatilalla ei saa luvatta laajentaa kotieläin-tuotantoa niin, että tuotanto yhdessä tilalla ennestään harjoitetun tuotannon kanssa edellyttäisi 1 momentin mukaista lupaa.

3 luku

Luvan myöntämisen edellytykset

6 §

Yleiset edellytykset

Edellä 5 §:ssä tarkoitettu lupa voidaan myöntää maatilalle vain yhtä kotieläinyritystä varten.

Lupaa ei saa myöntää tuotantoon, jossa 5 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja nautaeläimiä on enemmän kuin 120, 2 kohdassa tarkoitettuja sikoja enemmän kuin 400, 3 kohdassa tarkoitettuja kanoja enemmän kuin 4 000 ja 4 kohdassa tarkoitettuja siipikarjaeläimiä enemmän kuin 30 000.

7 §

Työ ja asuminen

Edellä 5 §:ssä tarkoitettu lupa saadaan myöntää vain, jos:

1) tuotantoa hoidetaan pääasiassa yksityisen viljelijän tai hänen perheenjäsentensä työllä ja viljelijä asuu maatilalla, jolla tuotantoa harjoitetaan, tai sen läheisyydessä;

2) tuotantoa hoidetaan yksityisten viljelijöiden perustaman yhtymän osakkaiden ja heidän perheenjäsentensä työllä ja yrityksen toimipaikalla tai maatilalla läheisyydessä asuu ainakin joku yhtymän osakkaista ja muut osakkaat asuvat niin lähellä yritystä, että he voivat osallistua työntekoon siinä; tai

3) tuotantoa hoidetaan kuolinpesän osakkaan ja hänen perheenjäsentensä työllä ja joku osakkaista asuu maatilalla, jolla tuotantoa harjoitetaan, tai sen läheisyydessä.

Asetuksella säädetään tarvittaessa tarkemmin siitä, milloin viljelijän taikka yhtymän tai kuolinpesän osakkaan katsotaan asuvan maatilalla tai yrityksen läheisyydessä, ja siitä, minkälainen poissaolo asuinpaikalta ei estä 1 momentissa säädetyn asumisvaatimuksen täytymistä.

8 §

Rehunsaanti

Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että maatilalta tai yhtymän ollessa kyseessä yhtymän osakkaiden mautiloilta on mahdollisuus saada kotieläinyrityksen rehuntarpeesta vähintään kaksi kolmasosaa, milloin kysymys on:

1) naudanlihan tuotannosta, jossa on enintään 60 edellä 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua nautaeläintä;

2) sianlihan tuotannosta, jossa on enintään 200 edellä 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua sikaa;

3) kananmunantuotannosta, jossa on enintään 1 000 edellä 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua kanaa.

Jos kysymys on siipikarjanlihan tuotannosta tai 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua kananmunien tuotannosta teuraskananpoikien haudontaa varten, on luvan myöntämisen edellytyksenä, että maatilalta on mahdollisuus saada vähintään yksi viidesosa yrityksen rehuntarpeesta.

Jos kysymys on 1 momentissa mainittuja eläinmääriä suuremmasta kotieläinyrityksestä, on luvan myöntämisen edellytyksenä, että maatilalta on mahdollisuus saada vähintään kolme neljäsosaa yrityksen rehuntarpeesta.

Tässä pykälässä tarkoitettua rehuntarvetta laskettaessa on otettava huomioon kaikki maatilalla harjoitettu sika- ja siipikarjatalous sekä lypsylehmät ja yli kahdeksan kuukauden ikäiset muut nautaeläimet kuin emolehmät.

Laskettaessa, voidaanko viljelijän maatilalta tai osakkaiden mautiloilta saada 1—3 momentissa tarkoitettu osa kotieläinyrityksen rehuntarpeesta, ei mautilaan katsota kuuluvaksi sellaista vuokrasopimuksen nojalla hallittua peltoa, jonka jäljellä oleva vuokra-aika lupaa haettaessa on vähemmän kuin kolme vuotta. Tarkemmat määräykset siitä, miten rehuomavaraisuus lasketaan, antaa maatilahallitus. Määräykset on julkaistava Suomen säädös-koelmassa.

9 §

Poikkeukset luvan myöntämisen edellytyksistä

Maaseutupiiri voi 6 §:n 2 momentissa säädetyn kiellon ja 7 §:n työtä sekä 8 §:n 1—3 momentissa säädettyjen rehunsaantia koskevien vaatimusten estämättä myöntää luvan maatilalla laillisesti harjoitetun kotieläinyrityksen tuotannon jatkamiseen vakiintuneessa laajuudessa yritystoiminnan harjoittajan vaihduttua, jos tilan peltoalan vähäisyys tai merkittävä väheneminen taikka näihin rinnastettava syy ei ole esteenä luvan myöntämiselle. Työtä koskevasta vaatimuksesta voidaan kuitenkin poiketa vain silloin, kun kysymys on sukupolvenvaihdoksesta tai siihen verrattavasta luovutuksesta.

Eriyisistä syistä voi maatilahallitus myöntää luvan jalostus-, koe- tai opetustoimintaan taikka maahantuotujen siitoseläinten kasvattamiseen tässä laissa säädettyjen rajoitusten estämättä.

10 §

Lupien myöntämisen väliaikainen rajoitus

Tässä laissa tarkoitettun luvan tuotannon aloittamiseen tai laajentamiseen saa maaseutupiiri myöntää ennen 1 päivää tammikuuta 1994 vain:

1) kotieläinyrityksen harjoittajan kuolin- tai konkurssipesälle;

2) kotieläinyrityksen omistajaksi perinnön tai testamentin kautta tulleelle henkilölle;

3) kun kotieläinyrityksen ostajana on myyjän aviopuoliso tai henkilö, joka perintökaaren (40/65) 2 luvun mukaan voisi periä myyjän, tai myyjän kasvattilapsi taikka tällaisen henkilön aviopuoliso;

4) kun kysymyksessä on maatalousyrittäjien eläkelain 6 b §:n 7 momentin mukainen sukupolvenvaihdos; taikka

5) erityisistä syistä toiminnan harjoittajan vaihduttua muissa kuin 1—4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

Lupa saadaan 1 momentissa mainituissa tapauksissa myöntää tuotannon jatkamiseen enintään vakiintuneessa laajuudessa.

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, voidaan lupa myöntää:

1) enintään 60 edellä 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua nautaeläintä käsittävän tuotannon aloittamiseen tai laajentamiseen;

2) sellaisen tuotannon aloittamiseen tai laajentamiseen, jossa on enintään 15 000 siipikarjaeläintä; taikka

3) kananmunien tuottamiseen teuraskananpoikien haudontaa varten.

11 §

Valtioneuvoston päätöksen perusteella myönnettävät luvat

Valtioneuvosto voi päättää, että maaseutupiiri saa myöntää laissa tarkoitettun luvan ennen 1 päivää tammikuuta 1994 muissakin kuin 10 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa. Sanottu päätös tehdään tarvittaessa tammikuussa. Valtioneuvoston tulee tällöin ottaa huomioon kotieläintuotannon kehitys ja vallitseva markkinatilanne. Valtioneuvosto voi samalla määrätä, että lupia voidaan muissa kuin 10 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa myöntää vain tietyn yhteismäärän puitteissa.

Valtioneuvosto määrää myös ne perusteet, joiden mukaan tuottajalle voidaan myöntää lupa tuotantosuunnan vaihtamiseen ja ne perusteet, jotka ovat rehuomavaraisuuden osalta edellytyksenä luvan myöntämiseen tuotantosuunnan vaihtamisen yhteydessä. Lupa tuotantosuunnan vaihtamiseen voidaan myöntää kokonaan tai osittain. Luvan myöntää maaseutupiiri.

12 §

Laillisen laajuuden vahvistaminen

Kotieläintuotannon harjoittajalla, jolle ei ole lupa-asiaassa annettu päätöksessä vahvistettu, missä laajuudessa tuotantoa saadaan harjoittaa, on oikeus hakemuksesta saada maaseutupiiriltä ratkaisu siitä, missä laajuudessa tuotantoa saadaan 5 §:ssä tarkoitettua lupaa hake-matta harjoittaa. Jollei sanottua laajuutta voida luotettavasti määritellä verotusta, maatalouslomitusta ja kirjanpitoa koskevien asiakirjojen sekä muiden saatavissa olevien selvitysten ja tietojen perusteella, maaseutupiiri voi vahvistaa kyseisen laajuuden olosuhteet huomioon ottaen kohtuulliseksi arvioimansa mukaisesti.

Maaseutupiiri voi tarvittaessa myös omasta aloitteestaan ja asianosaista kuultuaan vahvistaa 1 momentissa tarkoitettulla tavalla kotieläinyrityksessä harjoitettavan tuotannon laillisen laajuuden. Maaseutupiirin on aina vahvistettava sanottu laajuus osakeyhtiölle, kom-

mandiittiyhtiölle, avoimelle yhtiölle ja osuuskunnalle.

13 §

Yhtiön ja osuuskunnan osakkuuksien muutos

Jos yhtiölle tai osuuskunnalle on 12 §:n nojalla vahvistettu laillinen laajuus ja sen jälkeen yli puolet osakeyhtiön osakkeista muun saannon kuin perinnön tai testamentin vuoksi on vaihtanut omistajaa taikka yli puolet kommandiittiyhtiön tai avoimen yhtiön yhtiömiehistä tai osuuskunnan jäsenistä on vaihtunut, on edellytyksenä yhteisön harjoittaman kotieläinyrityksen tuotannon jatkamiselle vahvistetussa laajuudessa, että maaseutupiiri myöntää siihen hakemuksesta luvan. Yhtiö tai osuuskunta on lupaa hakiessaan ja pyynnöstä muutoinkin velvollinen antamaan maaseutupiirille tiedot osakkuuksista tai osuuksista ja niiden muutoksista.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu lupa on sen estämättä, mitä muualla tässä laissa säädetään, myönnettävä, jos:

1) tuotantoa jatketaan pääasiassa osakkaina, yhtiömiehinä tai jäseninä olevien luonnollisten henkilöiden tai heidän perheenjäsentensä työllä; sekä

2) ainakin joku 1 kohdassa tarkoitetuista työllään tuotannon harjoittamiseen osallistuvista asuu kotieläinyrityksen sijaintipaikalla tai sen läheisyydessä sekä omistaa yksin tai yhdessä perheenjäsentensä ja muiden edellä tarkoitettuihin tavoin työhön osallistuvien ja asuvien henkilöiden kanssa vähintään kolmanneksen yhtiön osakkeista taikka vastaavasti edustaa yksin tai yhdessä edellä tarkoitettujen henkilöiden kanssa vähintään kolmannesta yhtiöosuuksien tai osuuskunnan jäsenten määrästä.

Jos yhtiö tai osuuskunta purkautuu, on tuotannon jatkamisen edellytyksenä, että uusi yrittäjä saa tässä laissa tarkoitettua luvan. Entisen osakkaan perustamalle toimintaa jatkavalle yritykselle lupa voidaan tällöin myöntää soveltuvin osin 2 momentissa säädetyn edellytyksin.

14 §

Jatkamisoikeus

Kotieläinyrityksen harjoittajan kuolin- tai konkurssipesällä on oikeus jatkaa yrityksen harjoittamista entisessä laajuudessa pesän lopuuselvittelyä varten ilman tässä laissa tarkoitet-

tua lupaa kahden vuoden ajan yrityksen harjoittajan kuolemasta tai konkurssin alkamispäivästä lukien.

15 §

Lupaehdot

Luvan ehdoksi on pantava, että hakijan on tämän lain mukaista tuotantoa harjoittaessaan noudatettava terveydenhoidosta, ympäristönsuojelusta ja eläinsuojelusta annettuja säännöksiä ja määräyksiä. Lupa voidaan liittää myös tehokkaan valvonnan turvaamiseksi ja väärinkäytösten estämiseksi tarpeellisia ehtoja.

4 luku

Luvan voimassaolo

16 §

Luvan peruuttaminen

Tämän lain nojalla myönnetty lupa on peruutettava, jos kotieläinyritys ei enää täytä luvan myöntämisen edellytyksiä tai jos lupaehdot ei noudateta, eikä lupaehtojen rikkomista ole pidettävä olosuhteet huomion ottaen vähäisenä. Lupa voidaan peruuttaa myös, jos 24 §:ssä tarkoitettu rikkomus on vakavanlaatuinen taikka jos se rangaistuksesta huolimatta jatkuu tai uudistuu.

Kotieläinyrityksen harjoittamista varten myönnetty lupa on, jos yrityksen harjoittaja on maataloustuotannon ohjaamisesta ja tasapainottamisesta annetun lain 6 §:n 4 momentissa tai maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/89) 9 §:ssä tarkoitettulla sopimuksella sitoutunut kokonaan tai osittain luopumaan tässä laissa tarkoitettua kotieläintuotannosta, peruutettava siltä osalta, jota sopimus koskee. Kyseisen sopimuksen tehneelle viljelijälle ei myöskään saa myöntää lupaa sopimuksessa tarkoitettua kotieläintuotannon harjoittamiseen ennen kuin sopimuksen tekemisestä on kulunut seitsemän vuotta. Lupa sopimuksessa tarkoitettua kotieläintuotannon harjoittamiseen kyseisellä maatilalla ei saa sanottuna aikana myöntää myöskään sille, jolle maatilalla omistus- tai hallintaoikeus on sopimuksen tekemisen jälkeen siirtynyt.

Luvan peruuttaa maaseutupiiri. Edellä 9 §:n 2 momentissa tarkoitettua luvan peruuttaa kuitenkin maatilahallitus.

17 §

Luvan raukeaminen

Tämän lain nojalla myönnetty lupa raukeaa, jos luvan perusteella ei kolmen vuoden kuluessa sen myöntämisestä ole ryhdytty luvassa tarkoitettuun tuotantoon. Lupa ei kuitenkaan raukea, jos viivästymistä on pidettävä olosuhteet huomioon ottaen vähäisenä.

Jos luvansaaja on tehnyt luvan perusteella tapahtuvaan toimintaan ryhtymiseksi merkittäviä uhrauksia tuotantorakennuksen rakentamiseksi, laajentamiseksi tai peruskorjaamiseksi, ei lupa toiminnan aloittamatta jättämisen vuoksi raukea, ellei viittä vuotta ole kulunut luvan myöntämisestä.

Maaseutupiirin on tarvittaessa tehtävä päätös luvan raukeamisesta.

18 §

Tuotannon uudelleen aloittaminen

Milloin kotieläinyritys, jolla on lupa tai muutoin oikeus harjoittaa tässä laissa tarkoitettua kotieläintuotantoa, on keskeyttänyt määräajaksi toimintansa maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain mukaisen tasapainottamissopimuksen, maataloustuotannon ohjaamisesta ja tasapainottamisesta annetun lain mukaisen tuotannonmuutossopimuksen tai muun lain mukaisen kotieläintuotannon rajoittamista tarkoittavan sopimuksen johdosta eikä yritys ole aloittanut toimintaansa uudelleen viiden vuoden kuluessa sopimuksen päättymisestä taikka jos yrityksen toiminta on muusta syystä keskeytynyt ja keskeytyminen on jatkunut yhtäjaksoisesti vähintään viisi vuotta, katsotaan yrityksen lopettaneen tuotantonsa pysyvästi.

Edellä 16 §:n 2 momentissa tarkoitettua sitoumuksen antaneen viljelijän katsotaan kuitenkin lopettaneen sitoumuksen mukaisen kotieläinyrityksen harjoittamisen heti, kun hän on antanut maataloustuotannon ohjaamisesta ja tasapainottamisesta annetun lain 6 §:n 4 momentissa tai maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain 9 §:ssä tarkoitettua sitoumuksen kotieläintuotannosta luopumisesta.

Jos tässä pykälässä tarkoitettua kotieläinyrityksen tuotanto aloitetaan uudelleen, yritystä pidetään tätä lakia sovellettaessa uutena kotieläinyrityksenä.

5 luku

Valvonta ja seuraamukset

19 §

Valvontaviranomaiset

Maaseutupiirin ja maatilahallituksen edustajalla sekä kunnan maataloussihteerillä ja maatalouslautakunnan puheenjohtajalla on oikeus tarkastaa asianomaiset tuotantolaitokset.

20 §

Tietojenantovelvollisuus

Kotieläintuotannon harjoittajan on vaadittaessa annettava 19 §:ssä mainituille viranomaisille ne tiedot, jotka ovat tarpeen tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvonnassa.

Edellä 19 §:ssä mainitun viranomaisen kehutuksesta jokaisen on annettava tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten valvontaa varten sellaisia tietoja, jotka ilmenevät hänen hallussaan olevista asiakirjoista. Tietojenantovelvollisuus ei kuitenkaan koske sellaista asiaa, josta hänellä lain mukaan on oikeus kieltäytyä todistamasta muutoin kuin sillä perusteella, että liike- tai ammattisalaisuus tulisi ilmaistuksi.

21 §

Salassapitovelvollisuus

Se, joka on tässä laissa säädettyä tehtävää suorittaessaan saanut tietoja yksityisen taloudellisesta asemasta taikka liike- tai ammattisalaisuudesta, ei saa niitä paljastaa, ellei se, jonka hyväksi vaitiolovelvollisuus on säädetty, tähän suostu.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei estä tietojen antamista:

1) syyttäjä- tai poliisiviranomaisille rikoksen selvittämistä varten;

2) viranomaisen päätöksestä tehtyä valitusta tutkivalle viranomaiselle; ja

3) muille laissa sellaisten tietojen saantiin oikeutetuille viranomaisille.

22 §

Uhkasakko

Maatilahallitus voi asettaa 20 §:ssä tarkoitetun tietojenantovelvollisuuden tehosteeksi uhkasakon. Maatilahallitus myös tuomitsee uhkasakon maksettavaksi.

23 §

Virka-apu

Ulosotonhaltijan ja poliisin tulee 19 §:ssä mainittujen viranomaisten pyynnöstä antaa virka-apua tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvonnassa.

24 §

Rangaistussäännös

Joka rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, on tuomittava, jollei siitä muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta, *kotieläintuotannon ohjaamisesta annetun lain säännösten rikkomisesta* sakkoon.

Maatilahallitus tekee ilmoituksen 1 momentissa tarkoitetun rikkomuksen saattamiseksi syyteharkintaan. Ilmoitus voidaan jättää tekemättä sellaisesta rikkomuksesta, jota on kokonaisuutena pidettävä ilmeisen vähäisenä.

Rikkomuksen tuottamaa hyötyä ei saa tuomita menetetyksi, jos sitä ei ole vaadittu viiden vuoden kuluessa hyödyn syntymisestä.

6 luku

Erinäiset säännökset

25 §

Leimaverovapaus

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä ei peritä leimaveroa.

26 §

Muutoksenhaku

Maaseutupiirin ja maatilahallituksen tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea

muutosta valittamalla siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään.

Maatilahallituksen 11 §:ssä tarkoitetuissa asioissa valitusviranomaisena antamaan päätökseen sekä uhkasakon asettamista koskevaan päätökseen ei kuitenkaan saa hakea muutosta valittamalla.

Haettaessa muutosta maaseutupiirin päätökseen voidaan valituskirja toimittaa myös maaseutupiirille, jonka on lähetettävä valituskirja sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maatilahallitukselle.

27 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

28 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 1991, ja se on voimassa vuoden 1994 loppuun.

Tällä lailla kumotaan kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa 28 päivänä joulukuuta 1984 annettu laki (1011/84) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

29 §

Siirtymäsäännökset

Sen estämättä, mitä tässä laissa säädetään luvan myöntämisestä, on lupa myönnettävä, jos yrityksen harjoittaja on ennen tämän lain voimaantuloa tehnyt yrityksen aloittamiseksi tai laajentamiseksi merkittäviä taloudellisia uhrauksia tai sitovasti velvoittautunut sellaisten tekemiseen eikä aloittamiseen tai laajentamiseen olisi kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annetun lain (1011/84) tai siipikarjan siitoseläinten pidon, munien haudontojen ja poikasten kasvattamisen harjoittamisesta annetun lain (302/77) taikka niiden nojalla annettujen säännösten mukaan tarvittu lupaa tai lupa olisi niiden mukaan ollut myönnettävä.

Tämän lain 24 §:n 2 ja 3 momenttia sovelletaan myös aikaisempien kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annettujen lakien (996/79, 1080/81 ja 1011/84) ja sika- ja

kanataloustuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annetun lain (302/75) voimassaolokana tapahtuneisiin tai alkaneisiin rikkomuksiin.

Tässä laissa tarkoitetulle kotieläinyritykselle ennen tämän lain voimaantuloa myönnetyn luvan tai vahvistetun oikeuden peruuttamisesta on voimassa, mitä 16 §:ssä säädetään.

Helsingissä 5 päivänä lokakuuta 1990

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Maa- ja metsätalousministeri *Toivo T. Pohjala*